

Overweging: 14e zondag door het jaar

Thema: Levensmoed mogen bezitten

Lezingen: Exodus 2,2-5 en Marcus 6,1-6

Zondag 7 juli 2024 - Joost Koopmans

Je hebt van die mensen waar zo'n kracht van uit gaat, dat je er helemaal van opknapt.

Zo iemand moet Jezus van Nazareth geweest zijn: 'Waar hij voorbij ging werd het licht'.

Maar in zijn geboortestad wil dat niet zo lukken. De mensen daar zien in hem geen Messias of profeet. Ze zien 'de zoon van een timmerman'. In plaats van een preekstoel te timmeren, gaat hij er bovenop staan om dingen te vertellen over God, geloven, leven en liefhebben. Waar haalt hij die wijsheid vandaan? Laat ieder bij zijn eigen vak blijven! Onderricht geven, de Schrift uitleggen is het werk van Schriftgeleerden, niet van leken zoals die timmerman.

Zulke vastgeroeste meningen en vlugge vooroordelen kunnen wij ook hebben, bijvoorbeeld ten aanzien van gehandicapten, vluchtelingen, mensen uit een bepaalde buurt of hoge functionarissen ... Ik noem maar een willekeurig rijtje op. We zetten mensen soms heel snel weg voordat we goed geluisterd of gekeken hebben. We bekijken het etiket en geven een oordeel. Maar we zullen eerst de wijn moeten proeven om te weten of het etiket ook echt klopt.

Als we luisteren naar de mens achter het plaatje dat hem of haar zo snel is opgeplakt, kunnen we vaak beter begrijpen waarom iemand in een bepaalde situatie is beland.

Een vluchteling die gemarteld is, een werkeloze die is weggepest, een verwarde vrouw die moeder blijkt te zijn van 2 vroeg-overleden kinderen, een hoge ambtenaar die zware beslissingen moest nemen, terwijl de rest het liet afweten ...

Wie met zijn hart naar zulke mensen luistert, verwondert er zich over dat ze hun geloof niet verloren hebben, dat ze zich door moeilijkheden wisten heen te slaan en nieuwe kracht ontvingen om het leven weer op te pakken. Wonderen van herwonnen levenskracht ... inspirerend!

In het Evangelie staat dat Jezus in Nazareth geen wonderen kon doen, behalve dan dat hij een paar zieken genas. Als Marcus dat genezen van zieken niet als wonder beschouwt, wat verstaat hij er dan wel onder?

In ieder geval geen sterke staaltjes, niet het doorbreken van de natuurlijke gang van zaken.

De echte wonderen zouden weleens kunnen liggen bij wat er ín mensen gebeurt:

bij de levensmoed die in hen opstaat na tegenslag; bij de inzet voor anderen die over hen vaardig wordt in situaties van nood – denk aan reddingwerkers; bij de onuitroeibare hoop op een betere wereld dan nu en bij een volgehouden geloof.

Waar dat in mensen aanwezig is of komt, daar hoor je Jezus zeggen; “Je geloof heeft je gered, ga heen!” De blinde ziet, de lamme loopt, de dove hoort, omdat hij hun innerlijke kracht heeft aangeraakt!

Er ging een kracht van Jezus uit, maar in Nazareth zagen ze het niet, omdat ze hem een etiket hadden opgeplakt.

Als wij etiketjes die we elkaar opplakken verwijderen, zouden we dan ook niet de wonderen van het gewone bij elkaar gaan ontdekken?

De mensen bij ons in de straat, de mensen in deze kapel, achter al die mensen zit een verhaal. Het zijn mensen die zich door het leven hebben heen gevochten, die staande bleven in de beproeving, die liefde belangrijker vonden dan gelijk-hebberij.

Het zijn mensen die zich niet laten ontmoedigen door tegenslagen, het zijn mensen die hun diepste wezen, hun kracht, niet laten afpakken aan oppervlakkig populisme.

Als voorbeeld eindig ik met een gebeuren dat zich de afgelopen week afspeelde in onze Tweede Kamer. Daar werd kamerlid Esmah Lahlak neerbuigend weggezet vanwege het dragen van een hoofddoek. Die hoofddoek is voor sommige blijkbaar het etiket van een achterlijke cultuur en zij vinden het dan leuk om daar pesterige tweets over rond te sturen.

Maar dan moest je eens weten wat voor een persoon deze moslimvrouw is! Voordat ze sinds 2023 tot tweede kamerlid werd gekozen was ze wethouder armoedebeleid in Tilburg. Om te weten en te voelen hoe het is om arm te zijn, leefde ze een maand op bijstandsniveau van € 250.- voor haarzelf en twee kinderen. Zij stond in Tilburg bekend als een betrokken, effectieve en empathisch bestuurder en werd in 2021 verkozen tot de beste lokale bestuurder vanwege haar preventief en snel handelen om inwoners – wie het dan ook waren – uit de schulden te halen en hun bestaanszekerheid te garanderen.

Toen dit natuurtalent afgelopen donderdag dan ook door een paar ‘collega’s’ zo neerbuigend werd weggezet vanwege het dragen van een hoofddoek kon zij niet anders dan opstaan en geëmotioneerd maar krachtig reageren: “Ik draag deze hoofddoek, omdat het mijn keuze is, een persoonlijke en bewuste keuze. Het is een uitdrukking van mijn zelfbeschikkingsrecht, van mijn kracht, mijn geloof!”.